

האמריקאי

מסתבכים

בשערוריית

בתי האבות

של ברגמן

והולנדר

מי ידע מה היה?

שערורייה חדשה מסעירה עתה את יהודי ארצות הברית. היא אינה נרמזת בהיקפה משערוריית בתי האבות של ברגמן... (text continues)

הוא שערוריית בתי האבות של יוג'ין הולנדר, מראשי תנועת המזרחי והיהדות האמריקאית... (text continues)

יחד עם שמו של הולנדר נקשרים ב-

לקה לכריאות הציבור במישרד הבריאות. סיפר ד"ר ארנון, נפגשתי פעם עם אשה צעירה ויפה, שחלתה בצרעת. לא היו אצלה שום סימנים חיצוניים למחלה... (text continues)

תמים דעים עם אליעזר פילר ורות לוביק, שיש עתה סיכוי להשיג הסדר כולל ב'זנבה'. תמיכה לדיעה זו באה מכיוון אחר: צ'רלי ביטון מהפנתרים, שהתלונן על שיל-טון של מנחם בגין בשכונת העוני, וטען כי בני עדות המזרח יכולים לשמש "גשר בין האשכנזים והערבים". נתן ילין-מור, שהינחה את הוויכוח, הביע התרשמות אישית: התמיכה בישראל בעולם פוחת והולכת. בטלוויזיה האמריקאית הוא נשאל לאחרונה לא פעם על ידי אורחים פשוטים: "מדוע צריכה אמריקה לתמוך בישראל?" מסקנתו של ילין-מור: הזמן פועל נגד ישראל, ויש להגיע לוועידת ז'נבה במהרה.

קשר השתקפה. אמצעי-התיקשורת, המבליטים כל הכרזה שיגרתיית של עסקן מיפלגתי וטר, כימעט החרימו את הכנס. הטלוויזיה והרדיו לא טרחו להופיע, דיווחו עליו במיפוט סתמי. כימעט כל העיתונים קשרו נגדו קשר של שתיקה. מעריב, ידיעות אחרונות והארץ לא הקידישו לו אף מילה אחת.

ייתכן שהיתה לכך סיבה פשוטה: החרטות יום-העיון לא ערבו לאוון של מי שחי עדיין בגן-עדן של טיפשים. גאמר בהן, בין השאר, על דעת כל המשתתפים: "לא ייתכן שלום אמת בין ישראל והעולם הערבי כלי השתתפותו של העם הערבי הפלסטיני".

● "בסיס השלום יהיה דו-קיום בי שלום, זו בצד זו, של מדינת ישראל ומדינת פלסטין".

● "על ישראל לפלסס דרך ההידברות ישירה בינה ובין העם הפלסטיני, שבה יהיה כל צד מיוצג על-ידי ההנהגה הלאומית המוכרת שלו".

● "על מדינת ישראל להביע את נכונותה לשאת ולתת עם האירגון לשחרור פלסטין על בסיס של הכרה הדדית, הפסקת פעולות האלימות וחתירה להסדר שלום בין מדינת ישראל הריבונית ובין מדינה פלסטינית ריבונית".

● "טובת ישראל מחייבת את כינוסה בהקדם של ועידת-השלום ב'זנבה', בהתאם להחלטות מועצת הבטחון 242 ו-338, בהשתתפות כל הצדדים הלוחמים, ובכללם הנציגות המוסמכת של העם הפלסטיני. הישתתפות המשותפת בוועידת-ז'נבה תהווה ראשית ההכרה ההדדית הרישמית".

בריאות

בין הצרעת לזולה

חפחד מפני

הצרעת הוא אגדה

בתתימכוספת שיש

לעקרה מן השורש

"חולי הצרעת מסתובבים סביבנו, אוכי לים איתנו במיסעדות, נוסעים יחד איתנו באוטובוסים וחזורים כל יום לבתינו, אחרי יום-העבודה. האגדה על האי הכורד - מחנה-הריכוז - נשארה בגדר אגדה". דיברי ד"ר עמוס ארנון ממישרד-הבריאות. תרופה למחלה. מאז שנת 1948 ועד לסוף שנת 1973, נתגלו בארץ 230 מיקרי רים חדשים של מחלת הצרעת. בהדרגה כלל מתגלים בין שישה לשיבעה מיקרים חדשים מדי-שנה. רוב הנפגעים במחלה הם אנשים מבוגרים.

מתוך 230 מיקרי צרעת שהופיעו בישראל מאז 1948, נפגעו 11 ילדים מתחת לגיל 15. 74 נפגעים אחרים היו בגילים שבין 15 ל-25. מאז שנת 1948 מתו, מסיבות שונות, 200 אנשים שחיו חולי צרעת. הצרעת, המחלה האיומה, ששמה בלבד מעורר חלחלה, הפכה פחות מסוכנת מהי נזלה, כאשר נתגלתה תרופה לה, לפני 25 שנים. בשנת 1874 גילה הבקטריולוג הנורווגי הנסן את חיידק הצרעת, ותמחלה נקראה בשמו מחלת הנסן.

התרופה אינה מרפאת, אומנם, אך היא מפסיקה את התפתחות המחלה, ומנטרלת את סכנת ההידבקות מחולה לבני-מישר פתחו. או לכל אדם אחר. התרופה היא מסוג האנטיביוטיקה, והחולה נאלץ לקחת את הכדורים מדי יום ביומו. קשה מאוד להידבק בצרעת, מאחר שתקופת הדגירה שלה יכולה להימשך משנתיים אחת עד 15 שנים. בישראל מספק על מחלה זו ד"ר עמוס ארנון, ראש המ-

על מצבו העלוב של מחנה-השלום בישראל. כל עוד לא יתאחד מחנה-השלום על כל פלגיו, אין כל חשיבות לדבריו" התריע.

הקהל בקולנוע תכלת בתל-אביב, שהיה מורכב ברובו מאוהדי מפ"ם, מרי, מוקד ורק"ה, ושכלל את כל המיהרמי של מחנה-השלום, מחא כפיים. בו במקום נתיקבלה החלטה בלתי-יוזמה: לקרוא לאיחוד מחנה-השלום לאלתר.

קול מן הכלל. במרכזו של יום-העיון, שנקרא עליידי, הועמד למען שלום צודק בין מדינת ישראל והארצות הערביות ("ועד בולוניה"). עמדה שאלה המעסיקה עתה את הציבור הגאור, ושיעטיק מחר את המדינה כולה: האם לנהל משא-ומתן עם אש"ף?

טען שימחה פלסן, מי שהיה ראש הירחקה הערבית של מפ"ם: "עלינו להיות עם הפלסטינים, או למות עם הפלסטי-תים" יוסי אמיתי, המיורחק הצעיר מקרי בוך גבולות, הישווה את תקומת התנועה הלאומית הפלסטינית לחזון העצמות היב-שות. אורי אבנרי תיאר את תולדות אש"ף (ראה עמודים 12-13), ודיווח על שיחות עם אישים פלסטיניים. גם שאר המ-

חוקר פלסן דו-קיום או מוות

תפתים בוויכוח - ד"ר אמנון קפליוק היהודי וד"ר אמיל תומא הערבי - עמדו על השינויים שחלו בעמדות אש"ף, ועל התנאים הדרושים כדי לפתוח בהידברות עימו.

האיש שעורר את העניין הרב ביותר היה היה דווקא מומחה כלכלי: ד"ר חיים דרין-דרבקין ניתח את סיכויי-החיים הכלכליים של מדינה פלסטינית שתקום בגדה וברצועה, הוכיח שדרושים רק כחמישה מיל-יארד דולר כדי לתת למדינה כזאת תשתית כלכלית איתנה. תקציב-הביטחון הישנתיים של מדינות המרחב עולים בהרבה על סכום זה.

חרומה יוצאת-דופן לוויכוח: מיברק של העסקן הקומוניסטי מרמאלה, בשיר אל-ברגותי, העומד עתה למישפט בישראל בעוון ריגול, מפני שהעביר לצמרת הי מיפלגה בעומאן דו"ח על ההתפתחות ב-שטחים. הכריז אל-ברגותי מן הכלל: "כורחות אקטיביים בארצנו (פלסטין) נאבקים למען פיתרון צודק שיבטיח את הזכות של העם הישראלי והעם הפלסטיני לקיום לאומי עצמאי, במיסגרת שתי מדינות שכינות, החיות בשלום".

אשכנזים, ספרדים וערבים. החלק השני של יום-העיון הוקדש לוועידת-ז'נבה. גם כאן נוצרה אחידות-דיעות רבה בין המרצים: צריכים ללכת לוועידה, היו היר ח"כ מאיר פעיל: צריכים ללכת, אך יש סכנה שהנציגות הישראלית תנסה ל-סוצץ את הוועידה מבפנים. נחום סולן, צוכיר המישמרת הצעירה של מפ"ם, היה

(המשך מעמוד 16) חיה-הנשק אליה. גרמו למשבר חברי הקונגרס האמריקאי, התלויים בקולות המהגרם היווניים בארצות-הברית. אחת הסנקציות האפשריות היא התקרת בות תורכית-ערבית, התורכים מאיימים להשיג את הנשק הדרוש להם בעזרת הכסף הערבי, ממקורות לא-אמריקאיים. אם יתקדם תהליך זה, עלולה גם תורכיה להצטרף בפועל למחנה העויין לישראל.

פרופ' אופנהיימר איחוד או שיתוף

מיוזחן אמיתי עצמות או גוף

דיעות

מחוז לורקורי

הפירסומות

האם צריכה ישראל

לדבר עם אש"ף?

מיטב המומחים השתתפו

ביום-עיון שקבע: כן!

את ההצגה גנב פרופסור לחקלאות, שלא דיבר, "לעניין". כשבא תורו של חנו אופני-היימר הקשיש, חתן פרס ישראל לחוות את דעתו על ועידת-ז'נבה, העדיף לדבר עם בנו יותם.